

سایپنتو پایان لیگ را می بیند؟

۷ مهاجم استقلال پایین تر از یک نفر!

مجتبی حسین مرشدی
خبرنگار ورزشی

سپاهان - استقلال مهم ترین و شاید زیباترین مسابقه هفته شانزدهم بود که سپاهان مثل بازی رفت برنده این دوئل همیشه حساس شد. اما برخلاف تاریخچه ای که از این تقابل در ذهن داریم، بازی آنها در هفته شانزدهم لیگ امسال مسابقه ای متوسط و کم تلاطم از آب درآمد. سپاهان بازی را برد اما در این تیم نشانه هایی از شکوه و بزرگی دوره های قبل ندیدیم. استقلال

هم ذره ای شباهت به تیمی که برای قهرمانی می جنگد، نداشت. اگر مسابقات لیگ بعد از جام جهانی را ملاک بگیریم، تا اینجا لیگ هیچ تیمی شکوه و اقتدار یک قهرمان را نداشته؛ پرسپولیس شاید از نظر امتیاز بهتر از سایر تیم ها باشد اما کیفیت و نمایش سال های اخیر را نداشته و بعد از گذشت ۱۶ هفته هیچ کس نمی تواند با قاطعیت درباره قهرمانی این تیم حرف بزند. سپاهان و استقلال هم وضعیت بهتری نسبت به پرسپولیس ندارند. مسأله جایگاه این تیم ها در جدول لیگ نیست بلکه

کیفیت پایین بازیکنان باعث شده تا بازی ها سرد و کم حادثه باشد. استقلال - سپاهان یک پیام داشت؛ اگر آنها با همین کیفیت لیگ را دنبال کنند، بخت قهرمانی این دو تیم پایین است. نگاهی سراسری به جدول گلزنان لیگ بسیاری از واقعیت ها را درباره لیگ امسال نشان می دهد؛ یورگن لوکادیا از فوتبال ایران رفته و باید این بازیکن را از فهرست گلزنان لیگ خارج کنیم. با این حساب، بهترین گلزن مسابقات محمد عباس زاده با ۶ گل زده است. وقتی بعد از شانزده هفته بهترین گلزن لیگ از تیم تراکتور است که

در جمع مدعیان نیست و بهترین مهاجم لیگ تنها ۶ گل زده، کیفیت پایین بازی ها واضح و آشکار است. استقلال مهاجمان خوب و نامدار متعددی در اختیار دارد؛ از کوین یامگا تا ارسلان مطهری، مهدی قایدی، محمد محبی، پیمان بابایی و سجاد شهباززاده و آرمان رضایی. از این گروه پرواژه تا اینجا لیگ هیچ بازیکنی در کورس قهرمانی نیست و کوین یامگا و محبی با ۴ گل زده در جدول گلزنان بهترین نمایش را داشته اند؛ آیا تیمی که برای قهرمانی می جنگد، نباید مهاجمی در کورس آقای گلی داشته باشد؟ قرار بود

ریکاردو سایپنتو فلسفه بازی استقلال را نسبت به سال قبل تغییر دهد و بازی هجومی و باشکوه را به استقلال بازگرداند اما تا اینجا نتوانسته به تیمی از حرف های ابتدای فصل خود عمل کند و هواداران استقلال نه تنها بازی های باکیفیتی از تیم خود ندیده اند که از نظر نتیجه هم عملکرد سایپنتو برای آنها راضی کننده نیست. اگر استقلال همین روند را ادامه دهد، بدون شک شکاف میان مدیریت و سرمربی استقلال بیشتر می شود و احتمال اینکه مرد پرتغالی استقلال تا هفته آخر روی نیمکت این تیم نباشد زیاد است.

نفر به نفر

ایمان گودرزی
خبرنگار

جام محو در مازوت!

استقلالها نیم فصل دوم را مثل نیم فصل اول با باخت مقابل سپاهان آغاز کردند تا رؤیای تکرار قهرمانی برای این تیم کمی دور از دسترس به نظر برسد. شاگردان سایپنتو دو بازی آخر خود را در لیگ باختند تا امتیاز آنها بیشتر از ۲۷ نشود. باروندی که قهرمان بدون شکست فصل گذشته در پیش گرفته به نظر می رسد هواداران نباید انتظار خاصی برای بالا بردن جام در پایان فصل از این تیم داشته باشند. یکی از تغییرات بزرگ استقلال در این بازی بجز خط هافبک عجیب و غریبی که سایپنتو به میدان فرستاده بود، دروازه بان این تیم بود. در این بازی علیرضا رضایی به خاطر مصدومیت سید حسین درون دروازه تیم قرار گرفت. معمولاً چنین فرصت هایی برای بازیکنان نیمکت نشین باعث می شود که بازیکن به دنبال این باشد تا با تمام وجود خود را به مربی ثابت کند و بتواند جایگاهش را در تیم تغییر دهد. اتفاقی که قبلاً برای طالبو و سیدحسین حسینی نیز رخ داد. اما شرایط برای رضایی مثل هماتیان سابق خود خوب پیش نرفت و حتی روی اشتباه او استقلال گل خورد تا بعد از بازی سرمربی دعا کند حسینی هر چه زودتر آماده شود و به بازی های بعدی تیم برسد. درست است که استقلال تا هفته ۱۶ این فصل بیشتر از گل فصل گذشته گل خورده اما مشکلات استقلال چیزی فراتر از دروازه بان است، اگر وضعیت بحرانی استقلال ادامه داشته باشد هواداران باید مثل پیدا کردن برج میلاد در هوای این روزهای تهران به دنبال جام قهرمانی لیگ بیست و دوم بگردند.

اعتراض به جای تیم ساختن

رسوبات آتارشیسم در یک تیم عصیان زده

محسن ذاکری
خبرنگار ورزشی

۱

سومین باخت استقلال در این فصل برابر سپاهان رقم خورد تا آبی ها با ۳ هم از کورس قهرمانی دورتر شوند. آبی پوشان تهرانی در نیم فصل نخست نیز به سپاهان و تراکتور باختند و حالا شکستی دیگر در کارنامه شان به ثبت رسید تا یک گام دیگر از تکرار عنوان قهرمانی دور شوند. شکست های تلخ برابر مدعیان لیگ که یک نبرد ۶ امتیازی برای آبی ها محسوب می شود اما تیم سایپنتو نشان داده که در بازی های ۶ امتیازی نمی تواند برنده باشد و از همین رو از رقابت مستقیم در جدول دور دورتر می شود. نتایج ضعیف آبی ها در رقابت با مدعیان قهرمانی عجیب است. استقلال در برابر صدرنشین لیگ و رقیب قدیمی در دربی به تساوی رسید. ۲ بازی رفت و برگشت به سپاهان را باخت، گل گهر را شکست داد. مقابل مس رفسنجان به تساوی رضایت داد و مغلوب تراکتور شد. اگر پیروزی برابر نساجی و تساوی مقابل فولاد را هم اضافه کنیم، آنها تا به اینجا در ۸ بازی برابر تیم های نیمه بالایی جدول فقط ۲ برد داشته اند، ۳ دیدار را با شکست پشت سر گذاشته اند و ۳ مسابقه هم برنده نداشته است. ناکامی در دیدارهای ۶ امتیازی بلای جان استقلال و سرمربی پرتغالی اش تا به اینجا کار بوده اند.

۲

استقلال پس از ۱۴ سال در ۲ بازی رفت و برگشت به سپاهان باخت. در آن فصل آبی پوشان در جایگاه سیزدهم قرار گرفتند و پرسپولیس قهرمانی را به دست آورد. سپاهان با این برد تعداد پیروزی هایش در لیگ برتر را با استقلال در عدد ۱۶ برابر کرد و همچنین گل های زده و خورده ۲ تیم در عدد ۵۵ برابر شد. استقلال برای چهارمین بازی متوالی در اصفهان در رسیدن به پیروزی ناکام بود تا از آخرین پیروزی اش ۱۳۷۹ روز بگذرد. تیم پایتخت نشین در سال ۱۴۰۱، ۳ بار به مصاف رقیب اصفهانی خود رفت که ۲ شکست و یک تساوی محصل کارشان بود.

۴

مهم ترین تصمیم سایپنتو برای بازی بزرگ مقابل سپاهان بازی دادن به رضایی گلر جوان خود بود. او با نیمکت نشین کردن حسینی که بعد از جام جهانی آشکارا افت کرده، می خواست به کاپیتان تیمش شوک وارد کند. بویژه اینکه حسینی به دلیل مصدومیت در طول هفته تمرینات را نیز از دست داده بود. با وجود این تصمیم بزرگ سایپنتو قمار بزرگی بود که او باخت، واکنش مبتدیان و بد رضایی روی گل نخست سپاهان و شوت نورا فکن که با مشت ناقص توپ را به درون دروازه هدایت کرد، از عوامل اصلی شکست استقلال بود و سبب

۳

نورا فکن و رضاییان ستاره های سپاهان در برابر استقلال بودند. نورا فکن که با یک شلیک بمب افکن گل نخست بازی و تیمش را به ثمر رساند، با بازی درگیرانه در مرکز زمین و حضور دائمی در زمین استقلال و پیشروی تا باکس ۱۸ قدم حریف یکی از درخشان ترین بازی های خود را ارائه داد و از عوامل اصلی برد تیمش بود. نورا فکن با این بازی تماشایی باز هم این پرسش کلیدی و قدیمی را مطرح کرد که آیا نمی توانست در جام جهانی همراه تیم ملی باشد؟ بازیکنی با این کیفیت در قطر قطعاً می توانست به تیم ملی کمک کند بویژه اینکه بعد از مصدومیت امید ابراهیمی تیم ملی در مرکز زمین بازیکنی برای جنگیدن نداشته و خاکی بازیکن فیزیکی و البته جوان بشدت به چشم آمد. رامین رضاییان نیز همانند دیدار رفت زنده گل دوم تیمش بود تا نشان دهد راه گلزنی به استقلال را به خوبی بلد است. او در لباس پرسپولیس نیز موفق به باز کردن دروازه این تیم تهرانی شده بود. رضاییان در طول بازی با نفوذهای مکرر خود سمت چپ استقلال را بدل به اتوبان کرده بود و مدافعان استقلال بویژه سلمان هرگز نتوانستند او را متوقف کنند.

۵

ترکیب عجیب و غریب استقلال در برابر سپاهان بیشتر از اینکه میزبان را غافلگیر کند، سبب غافلگیری خود آبی ها شد. سایپنتو در این بازی با بازی دادن به رضایی، مهری، حامدی فر و نیمکت نشین کردن حسینی و محبی ترکیب تیمش را زیر و رو کرد و این ترکیب ناهمگون سبب شد تا آبی ها در مهم ترین بازی فصل سپر بیندازند. او این روند را با زمین فرستادن زواری در ادامه بازی ادامه داد؛ بازیکنانی که جملگی در نیم فصل نخست تعداد دقیق حضورشان درون زمین روی هم به ۴۵ دقیقه هم نرسیده بود اما سایپنتو ناگهان در مهم ترین بازی فصل تصمیم گرفت که آنها را به زمین بفرستد. ۱۶ هفته از لیگ گذشته و سایپنتو هنوز ترکیب تیمش را نشناخته و در هر بازی چند تغییر را در ترکیب انجام می دهد. آنچه از استقلال یک تیم آتارشی زده ساخته.

۶

سایپنتو عصبی است و این عصیان ترنمرکز او و تیمش را بر هم زده. او در طول ۹۰ دقیقه مدام در حال اعتراض است؛ از داوری گرفته تا بازیکنان حریف و حتی البته بازیکنان تیمش و رفتار آتارشیسم او دستیارانش. رفتار آتارشیسم او کم کم نمی کند، بلکه آرامش را از تیمش گرفته و استرس را به تیمش وارد می کند. با اعتراض های او چیزی در استقلال درست نمی شود. اعتراض مهم ترین تاکتیک سایپنتو است. ظاهر سرمربی پرتغالی به جای اینکه تیمش را درست کند، فقط اعتراض می کند. اعتراضاتی که هیچ چیز را درست نمی کند. روند فنی تیم استقلال و البته رفتارهای عصبی سایپنتو کنار زمین باعث شده تا کمتر هواداری به آینده استقلال با این مربی پرتغالی امیدوار باشد. او باید تیمش را درست کند و از گران ترین تیم لیگ برتر بازی بهتری بگیرد؛ کاری که تا به امروز نتوانسته آن را انجام بدهد.

ستاره هست اما کم است

امیررضا همایون
خبرنگار ورزشی

بدون شک مصاف سپاهان و استقلال مهم ترین مسابقه هفته شانزدهم بود؛ مسابقه ای که به مانند بازی رفت این دو تیم با برتری شاگردان مورایس به پایان رسید و باعث شد آنها به کورس قهرمانی بازگردند. ستاره های سپاهان

در این بازی داخلی ها بودند تا لژیونرهای خارجی زردها به چشم نیایند. اتفاقی که در این فصل در سپاهان بشدت به چشم می آید؛ اینکه خارجی های پرتعداد سپاهان زیر سایه ستاره های ایرانی این تیم قرار گرفته اند. در حقیقت داخلی ها برای سپاهان میداننداری می کنند و کار را در می آورند. یکی دیگر از نکات حائز اهمیت سپاهان در این فصل ستاره های

داخلی شان مانند امید نورا فکن، رامین رضاییان، شهریار مغالانو و سایرین است. بازیکنانی که در مصاف با شاگردان ریکاردو سایپنتو تأثیر خوبی بر شرایط مسابقه داشتند. درخشش ستاره های ایرانی سپاهان سبب شده فرضیه تپی شدن لیگ برتر از ستاره های وطنی نقض شود. اگرچه لیگ برتر دیگر به مانند سال های گذشته آنگونه که باید و شاید

ستاره ندارد اما این بازی نشان داد که لیگ برتر همچنان ستاره دارد اما برای پیدا کردن آن باید ذره بین دست گرفت و به دنبال ستاره گشت. همین موضوع اما فوتبالدوستان را برای ستاره ساختن در سال های آینده امیدوار می کند. این امیدواری زمانی بیشتر می شود که باشگاه ها به رده های پایه خودشان توجه کنند. زیرا بسیاری از بازیکنانی

که پیش تر نام بردیم، از رده های پایه تبدیل به یک ستاره درجه یک شده اند. آنچه ثابت می کند اگر در فوتبال ایران به تیم های پایه نگاه اصولی و خریدارانه ای داشته باشیم، می توان به بروز و ظهور ستاره های نونوار دل بست. ستاره هایی که بتوانند فوتبال ایران را متحول کنند، اگر نگاه به فوتبال پایه متحول شود.

